

శ్రీమద్భగవద్గీతా
శుక ప్రసాద భావన

శ్రీనిధిపవిత్రసావరీ । భావభవప్రతిమరూపభా
వుక నామూ । మావనితా భిక్షవదన । ఛావాసురవిజయ
దరభిదాభిమరకరన్ ॥

వ॥ అవధరింపుము శిష్యులను గురించింజూచి ము
హత్యానంసారసాగరొత్తారకంబగు నొక్కకథ వ
క్కాచింపుచును బెల్లుల్లుల్లు సలువనారదునకుండెప్పి
నతెలుంగున శ్రీశుక ప్రసాద భావన వాచుచుండెప్పి మోహం
గె ॥ ౧ ॥ సీ॥ శ్రీగురుమూర్తి రాజీనాక్షయైకకథజె
ప్పెధవినుమయ్యచిత్తగింటి । హరిమాయనంతుక భ
రలోన శుక యైగిత పము జేసిన వ్రజభరుడు బెగడిచె
ల్లబోయి క నేమి నేయు డంచ నిపరితాపము చేనాత్మ
దత్తరింప । జింతిల్లి మూఢిల్లియంతలోనను దెలిసితన
లోవలనుమాటలాడికొనుచు దెలివిదెచ్చు కకంచుకు
నొక నిజీరి । ప్రథనిష్ఠుడ వేదగి డెప్పుటంచు బలుకగా
తడువైలంబసారుడెంచి । నఖిలసమస్తై నష్టమంబు ప్రభవ
మున ॥ క ॥ రావేముడులగుచు । రావేముగారుమోము

రావేరంభా! రావేకంజదళాక్షి । రావేయేహంసగ
మసరమ్మివేగన్ ॥౪॥ సీ॥ థవేళాక్షిరమ్మనితలవరిపలికి
సనేతెంచిమరపళియెదురనిలచి । కరములుముకుళిం
చినురనాధునకు మ్రొక్కిపెలదీతాననియెడేవేందు
తోడ । ననుబిల్వబంచిన పనియేమీనామ్రదుయింద్రుం
డుపలికెనాకొమ్మతోడ । శుకమునితపమెల్లజరవుచ్చి
వేవేగరంమంచుబలికె నాకొమ్మతోడ పద్మాక్షి నీపె
న్ని భంగుల నేనియుధరలో సశుకయేగి తపముజేటి
చి । కలికిరంమంచుకరుణతో గారవించి వస్తుకాంచ
నభూషణావళులొసంగి । పొమ్ముశుకునితో మరుకేళి
బొందిలెస్స । శుకునిదోడ్కొనివేరమ్మనుందరాంగి॥
౫॥ అప్పుడు॥ క॥ వినినంతసిల్లిరంభయుదనుజులపగ
వానితోడదప్పక పలికెన్ । గను మొగిచి తెరచునంత
లో । ఘనుడగుశుకయేగిమనముకటగంజేతున్ ॥౬॥
క॥ మునివరునిభంగపెట్టక । దినదినమునువెంటనతని
ద్రిప్పకపోతే । ననునీభిడ్డముచేత । దునియలుగావిం
పుడీరుదొయ్యలియనకన్ ॥౭॥ గీ॥ వనమునందునున్న
మునికుశూతునిక్లిని । మరులుగొలిపిమరునిజాడదెలిపి
చెగటుపుట్టజేసివిరులశయ్యకుజేచి । శుకునిగూడ

కున్న సుదతగాను॥ అనియివ్విధంబున॥ క ॥ సురనా
 ధునిసముఖింబున॥ దరుణీమణి పతినబూని తాంబూ
 లంబున్' గరమువినీతిం గైకొని॥ హరిమధ్యయుదర
 లెనంతనరుణుడు గుంకెన్॥వ॥ అప్పుడు రంభతన గే
 హంబున కేగినకలసుఖంబుల నెనసియుం డెసంత'గి'
 అర్కుడస్తమింపనతిరభసంబున వృక్షములకు జేరె
 బక్షులపుడు' జంతుజాల మెల్లజెలగుచుతామున'వాస
 ములకు జేరెవలసు మెఱసి॥ మరియును॥సీ॥ చీకటిగా
 జూచిచిత్తజుడప్పుడు చెఱుకుసింగిణివిల్లు చేతబూని॥
 విరులపాణముగూర్చి విరజాజి మొగ్గల ములుకులకు
 నులెస్స మేనలుదీర్చి॥ చిగురాకువిడియంబుబిగిం
 చి నడుమున జెలువంబుగులుకురాచిల్క నెక్కి తు
 మ్మెదబలగంబుజుమ్మని మ్రోయంగ గోయిలలాతని
 గొలిచినడువ॥ నపుడుమదనుండుచెలరేగియాచి
 పేర్చి' కాముకజనంబుబెగడొందగాముకంబుకర
 ముమెరయించియలుగులువరపెనుటక॥ చెలులుపు
 రుషులుపెతగుండి పెగడువడగ॥ఉ॥ జాలినిజెందియా
 త్తలనుజాణతనంబున గేలికాగృహాల్లాటలకేగియం
 తతవంగాదిలికాంతలతోడనున ధా॥ కేలిబిగించిచన్

నలునల్లమకంచువహుటలాడుచున్ స్త్రీలనుగూడి
 చిట్టమొక జేయుచునుండిరికోరెదీటగన్ ॥ ఉ ॥ ము
 క్కుటకేకహంసహరికుంజరపన్న గబంధనక్రియం
 జొక్కుచుసోలుచున్ లగ్నపుజాపుచు జెక్కులునొ
 క్కిస్త్రీలతో మక్కువగాబెనంగుచును మన్తధనీర
 యముప్పతిల్లగాబక్కబెనంగుచున్మణినువోన్న తు
 లస్సుభియి చిరత్తరిన్ గీతనికంటెమున్నె యంగ
 నామణిలేచి జలముదేరబంచిజలకమాడి చలువవ
 లువదాల్చి చతురతమీరంగ లొడవులెల్లనింతిలొడి
 గెనపుడు॥ సీ॥ శృంగారమైనట్టిబంగారుజలతారుచీ
 రచెంగులువెన్గజారవిడిచి పొంగుగుబ్బలమీదన
 గరుగంధములందినరసంబుగాబన్న సరులుదాల్చిక
 స్తూరినుదుట్టివైసిస్తుగాదీరిచికన్ను లకాటుచెను
 పరచి కొవ్వెడగ్రొవ్విరుల్ గొనబుగాగీలొల్పిన
 లలితంబుగబట్టుశాలుగప్పి కడగియారీతి సింగూత
 మువధరించి వీణెచేబూనిమదగజవిధముమీటునడ
 లనెతెంచిసురమునినాధుడున్న వనముడగరజేరె
 యాడనితయపుడు॥ ప॥ అట్టియెడనిలింపులప్పల్లనాథ
 యొద్దొప్పిడంబుదప్పక జూచి యుల్లంబులుప్ప తల్లి

బలుదెడలంగులదొంగిదొంగులగలికి ॥ హుడినాక్షి మో
ముచుక్కల దొరతొనరిసేయవచ్చుదొయ్యలికి ర
ముల్ కరితొండంబుల గేరుం । వరుణిమణి నెన్నె బ్ర
హ్మతరమేజగత్తన్ ॥ ౧ ॥ ఆరిమూకలచివచ్చుజలజాక్షి
కురులనునర్చుచుండు నిమించునతెవనుదురుగండుమీ
నులబోలు కలకెంతికెన్నులుపండువెన్నె లనిగ్గిపెడ
తినగవు బంగారుకలకంబులంగనకుచిములుయిను
కదెన్నెలబోలునొంతెపిటుదు । సలిగాక్షి నూగారున
ల్లచీమలపారునింహమధ్యమునోలుజెలియనడుము
అనుచుమురియుచువణికించిరపుడుమరలు । యిట్టి
శృంగారవతిజూచినట్టివారు శీలములుసూనిమరుని
చేజాలినొంది చింతచేనుండురెటుపంటి సిద్ధులయి
నగీ ॥ బ్రహ్మదేవుడైనభస్మాంగదరుడైన । వ్యాసుడైన
వననివాసుడైన । గాంచివలపుజెంది కామీనియిది
యన్నిపొందజాతురెట్టిపుణ్యులయిన ॥

ప||అనియివ్వడుపునబృందారకబృందంబులుబహు
 వారంబులుకైవారంబులుసేయనవ్వరారోహసంత
 స్థిబిత్తరించుచు దత్తరంబున గులుక్కునబృంబయ
 లుపడకుండజయ్యనఁయ్యెదననఁరించుచు బదంబు

లనిడిన పాదక టకంబుల స్త్రేలునట తాళరాగభేదం
 బులంగఁచింప నడుగులిడుచు మృదువచనరచనల
 నమృతంబుచిలుక జేయుచునన్వచ్చుచు సోలుచు శ్రా
 లుచు నీరంబులందూరుచు జెందామధలకొలన్కుల
 కెల్లంకులరాయంచపగిదిం దిరుగోచు గేకిశుకపిక
 మధుకర నికరారావంబుల కళుకుచుమఱియు న
 య్యెయెడలబలుచందంబుల జరించుచు శుకయ్యేగి
 యున్న వనంబునకుంజనియె నావనంబెట్టిదనీన॥సీ॥
 నారి కేళంబులు నాగపున్నా గముల్ హంసభిజ్ఞా
 రములచటగలవు । కదళికాపాటలీకరవీర కేతకీమా
 ధవీకురువక మాతులుగజంబుజం బీరకదంబవృక్షం
 బులుపరిపరివిధముల బ్రబలితెన్న । రామునికటం
 బుకాబోలుననదోచి పొదలుచున్న వి చాలబోలువు
 మీట । బ్రబలిచిగిరించి పూతచేననుదినంబు కాయ
 లునుగాచి ఫలియించి ఘనతమెఱసి యున్న వన
 మాండుమునులుమ హేమాన్న తమున । వాసములు సే
 రియుచుండురువలనుగాను ॥క॥ మునులావనమున
 వేడుక । ఘనతరమయిన ట్టిమంచికమ్మనిపడ్డ । న్న
 నుదినముననుభవించుచు । మనమున పరుసంబుగలి

గిమనిరెల్లపుడున్ || మఱియును || గీ || సకలమైనపక్షి
జాతులూపనఘన ' ఫలములనుభవించిపలికికొనుచు
నున్న వానిపలుకులెన్ను చునాయితవచ్చినిలిచెళు
కునిమోలనపుడు || ప || మఱియు రంభశుకునియె
దురనిలిచిననచ్చటిమునుల్లెల్లంగాంచిమనంబుల్ల ని
ట్లనివితర్కించి || సీ || పున్న మచందుడో పుల్లార
పిందమో సొగనైనయందమో నుదతిమోము ।
చేంగల్వజేకులోచక్కనిమీనులో యంగజుతూపు
లో యుతివ. చూపుజక్కువపక్షులో జాజిపూబంతు
లో బంగారుగుబ్బలో పడతివనులుచంచలయేగా
క చక్కనిచుక్కయేకనకంపుతీగయే కమలగం
ధియహహాయిటువంటియ్యోరిననుదినంబుగ
లసియుండిన మోక్షంబుగలుగుననుచు మునులు
తలపోసితమలోన మోహపడుచు జెలగివణించు
చుండిరాచింతచేత, || సీ || వనములన్ని యు నేనుక
నులజూచితిగానికనకాంగియకౌవ్యనకాంతిలేదు । గి
రులందు నేప్రోద్దుతిగిజూచితిగాని శిఖి కుచగిరుల
లో సాటిరావు । భూములన్ని యు నేనుబుద్ధిజూచితి
గాని కమలాక్షి వరుభూమిసమముగాదు । మునివృ

త్తితోడజండునిచూచితినెగానివనిత మోముకునరి
 నాడుగొడు ' యన్ని యను దిరిగిచూచినదేమిఫల
 ము ' లంతకంటెనుమిక్కిలిదైనఫలము ' గలుగుభూ
 ములవనములగలుగుచోక ' ములునుచూడంగగలు
 గునాముదితయందు ॥ ష ॥ ఇట్లు తపసులయి నర
 దపంబులువిడిచి తమినొందునట్లొయ్యారంబు మీ
 ' అనిలిచెనని బ్రహ్మ నారదునకుజెప్పిన విని నారదుం
 డీకథను విమర్శంబుగ నినిపింపుమనిననలువయిట్లని
 యె ॥ గీ ॥ ఋషుల మరులుగొలుపు రూపంబుతోవ
 చ్చి ' శుకునిచూచిపలికెనుండరాంగీ ' వెట్టియేగినీ
 పుయేలయూపనినున్న ' కారణంబుజెపుమకడకతో
 డ ॥ క ॥ పొదరిండ్లతోనమదనునిచదువుల చేజొక్కి
 మంచిచల్లనినీడంబొదలుచురతులబెనంగుచుముది
 తలతో నుండవలయు మోహముదీరన్ ॥ క ॥ తరు
 ణులకుచకుంభంబుల ' కరములచే నదిమి యది
 మి కాయజుకేళిన్ ' బరిపరిరీతులబెనగుచు ' ధరన్తుం
 డినచాడెయ్యెగతాపనవినుచూ ॥ గీ ॥ అడవులందుండి
 ఫలములనన్ముఖించి కొండరాలను వానమై గూర
 నార ' లారగించినవకొనికుమారులకును ' మఱియు

సౌఖ్యంబుదొరుకు నేధరణియందు॥ క॥ ఈయడవు
 లిందునుండిన ' సాయుజ్యముగలిదెనికునన్తుని విను
 మా ' సాయుజ్యపదముదొరకుం గాయజుపురమం
 దుసౌఖ్యగత్సలనుబెరయన్॥ వ॥ మఱియు వినుమ
 ని వేల్పుమచ్చకంటియిట్లనియె॥ సీ॥ యజ్ఞముల్లేసి
 నసుజ్ఞానులేనియుగోరుదు ర్నాతోడి కూటమెపు
 డు ' తపములుసల్పెడితపసులు నేవళగలవ రింతు
 రునాదుకొగిలికిని । సర్వంబురోసిన . సన్న్యాసులై
 ననుధవళాక్షియనినన్ను దలతురెపుడు । శాస్త్రసమ్మ
 తులయినసర్వజ్ఞులందఱునాపొందుకననుతీపులేద
 టంచుమదితోనదలపోసి యాడుకొంచు । నుందుర
 త్తించితజెందుచునోమునీశ । నీవుననుగూడి రతకేళి
 యెమ్మెలెరిగికరమునుఖియింపు సంతోషకరముగా
 గ॥ గీ॥ వనముతోనెపుడుతిరిగెడుమునివిగాన । సౌ
 ఖ్యమెఱుగకతోరంపుచట్టుపోలె । గదలకున్నాడవి
 దియొక్కజెడగువట్టి । వనమునండేమి సుచుయౌ
 వనముగనుము॥ క॥ కాయమునుగట్టవరచుచు । నీ
 యడవులనిడుమలంద నేటికినీవు । స్నానయెడబ్రోము
 డియుడుపకనియెడమరుకేళిచేలి యెసయుమును

భుమున్ ॥ గీ ॥ వెడగుతనముమానివినవయ్యనాబుట్టి
 కామ కేళినన్న గలసిమెలసి కూడియున్న మేలుకొ
 న సాగుఫలమబ్బు. ముక్తి గలుగునీకు మునివరేణ్య ॥
 క ॥ పురుషుండై జన్మించిన సరసుడుగానట్టివానిజన
 నమున్నుడమిం గిరితోడుత సరివచ్చును నరులందు
 ను ఋషులయందునరయుము పేర్కన్ ॥ గీ ॥ బాల్యకౌ
 మారయౌవన ప్రాథమ్యంబున యంగనలగూడియటలే
 కయనుదినంబురసికత జరియింపలేనియానరునిదైన
 జన్మ మేలజన్మన మేలప్రాణమేల ॥ సీ ॥ సుగుణసంపద
 గల సుందరాంగులపొందు జేయలేనట్టియీకాయ
 మేల సరసత్వముగలట్టినజ్జనుండేనియు సఖితోడ
 గూడనిసౌఖ్యమేల కావిపుట్టముగట్టి కౌపిన ధారులై
 తీర్థాల వెంబడిదిరుగ నేల సన్న్యాసులైమరిన ద్ద్ర
 హంబులువిడిచియున్న వారలజన్మమెన్న నేల నల
 సతే కానిముక్తి కినరుగదగు నెకాంతతోనుండిశ్రీము
 క్తి కాంతగూడి పరవశమునొంది యుండుటభక్తి
 గాక సఖినివిడనాడినను మోక్షసుఖముగలదె క ॥
 ఈనీతివేదశాస్త్రము ధారుణిచోజదివిచెప్పుధన్యు
 లుమీరి సారాదకమెఱుగజాలక వీరునువారనుచు

జెప్పు వెఱుఁగునుమ్మి 'సీ' భేదనాచమెకానియాదిశక్తి
 నిగూడిశోద్ధింపకున్న నుశోధలేదు । కర్తమాగమె
 కానినిర్మలంబయినట్టిజ్ఞానసూక్ష్మముమదిగానలేదు ।
 యేకాక్షరాఽర్థంబునెఱుగుదనుటేకానియేకాక్షరా
 ఽర్థంబునెఱుగనీరిది । హరిమాయకును నేనుజ్ఞానము
 నుటేకాని హరిమాయదెలిసినజాడలేదు । మహిమ
 లేటికిజ్ఞానసంబంధులైన । వారుతరుణులగూడియీ
 వసుదాయందు । పరమసంతోషమొందుచు భావమె
 రిగి । 'పొందిమనలేదెసజ్ఞనప్రణ్యమూతి' । క' యే
 గీశులైనవారికి । యేగమెభోగంబునుభమునొక్క
 టిగాగా । భోగింపకున్న గల్గునె । యేగాధముకాం
 తసౌఖ్యమోమునినాథా । అనినశుకుండురంభ కిట్లు
 నియె । క' తరుణీమణియీకాయము । స్థిరమాక్షణ
 భంగురంబుస్థితిగానెపుడున్ । స్థిరజదివిగాననప్పుడు
 నరకంబనియందుగ్రుధులునాతులపొందున్ ॥ గీ' నీ
 టిమీదిబుగ్గ నెలతయీదేహంబు । తేటమాటలుడిగి
 బోటిదినుము । బోటికొంపకేలసొలతయీమోహం
 బు । సూటిదెలియలేవునుందరాంగి' । ఉ' తనువులుని
 త్రొమంచుననుభాల్లలిమాయలబొల్లినట్టియా । మును

లకు మోక్ష మెల్లకురమూలమునునయటంచుశాస్త్ర
 ముల్. ఘనతగబల్కగాదనువికారముబుద్ధియుమి
 ఘ్నువేడగఁజా । బెనగినవారలందఱును బెంపుగనె
 క్కిరెకామిసీమఱీ " క " కలకంఠిపొండుగోరిన । ఘ
 లులకు మోక్షంబులేదుకాదనిశ్రుతులం । బలుకుచు
 నున్న వియెప్పుడు । నలినాక్షీనీదుపొందున్యాయమె
 నాకున్ " క " స్త్రీసుభముగోరువారలు । నాసలచేజి
 క్కిమోహవాధిఁమునిగియు , న్నా శంబయెచేడి
 పోవుదు , రోసఖిమితోడికూటమొప్పదువినుమ్మి "
 సీ " మలమూత్రకుక్షిలో పలజిక్కికొన్నాల్పుతేలు
 చుమునుగుచుజాలనొచ్చి , యేనిముఖంబుననుండి
 యవస్థలగండత్రయంబునుగడచివచ్చి , బాలుడనై
 పుణ్యపాపంబులెఱుగక తిరిగితికొన్నాఁజ్జితేలివిదప్పి
 యకౌవనకాలమందెఱుగజాలక వట్టిమాయచేజిక్కి
 యుపాయమేమి , యెఱుగజాలకనొందితిసీచత
 నువు , యేగులమునీకుమాతోటిభోగమేల చెలియ
 సుభమైనపదవినిజేరుకొమ్ము , పొమ్మునాతోడిపొందు
 నీకేలబాల " క " యకౌవనము ధనము సంపద ।
 యివ్వనుభనుదిరమటంచునిరతముమదో , నెవ్వ

రుగోరిన జెడునురుక్మావ్వి నమదగజిముగోతగూలి
 నమ్మాడ్రి-పిన్ " క " కోరికలుగోరువారికి ధారుణి
 లోనరకమండ్రు దపసులు మొదలన్ " గోరికెలు
 గినవారికి జేరుషవైకుంఠ మనుచు చెప్పుదురబలా ॥
 క॥ నీటిపయిబుగ్గపుట్టిన " వాటించినమాయచేతవ
 సుమతిలోనం " గూటమిగోరినవారికి " చేతేఫలి
 యించునందు స్థిరముగధరలోన్ ॥ క ॥ మలమూ
 త్రకుక్షిదీనికివలవేటికి మోహబుద్ధివదలుమునాపై,
 కలకంఠిగోడమీదను, జిలికించినచిలుకరీతి జెడునీ
 తలపున్ ॥ క॥ చెడిపోవనున్న తనువును, బుడమినిని
 జమనుచుమిమ్ముబొందినవారల్, యిడుమలబడిదుః
 ఖింతురు, కడతేరగలేరువారు కామినినింటే॥ఉ॥యే
 నిముఖంబునందునసముద్భవమైనయవస్థజాలునో,
 మానిని మోహమందిబ్రతిమాలుచుపెంబడినుండనే
 లయీ, యేనినిబుట్టినట్టి మము యేగులరంచును
 తింపనేలవూ, బోడిరొతుచ్చభోగముల బొందిననే
 మిథలంబుజెప్పుమా ॥ క॥ యేగీశులైనవారికి యే
 గత్వమెనిష్టయంచు యేగుల మొదల్గన్, భావంబు
 లన్ని మానియు, యేగులనుండిరబలయ్యున్

లి॥ అనిమయము నిట్లనియె ॥ సీ ॥ సఖితోడగూడి
 న బస హేతువుచాల సఖితోడగూడిన జెడుసుబుద్ధి
 సఖితోడగూడిన సర్వేశునంటడు సఖితోడ గూడి
 న సముడుగాడు, సఖితోడగూడిన సరసంబువిరసం
 బు, సఖితోడగూడిన సత్యహరకు, సఖితోడగూడి
 న సౌఖ్యవిహసంబు సఖితోడగూడ నాశనమునొం
 దు, సనుచుకాస్త్రంబులుగచింపనదియవినుచు, తరు
 చినిపాండుగోరిన సరుల కెల్లనరక వాసంబుయేముని
 చేగొరతగల్గు, వెలచులను గూడువాడెపో వెట్టివా
 డు ॥ సీ ॥ చెలినివిడిచిన వాడె శుద్ధుండుబుద్ధుండు, చె
 లినివిడిచిన వాడె శీలపరుడు, చెలినివిడిచిన వాడె జ
 గ దేక వీరుండు చెలినివిడిచిన వాడె జపితపరుడు, చె
 లినివదలిన వాడె శేషసంబంధుండు చెలినివదలిన
 వాడె కులహారుండు, చెలినిదోసిన వాడె జీవాత్మ ప
 రమాత్మ చెలినిదోసిన మోక్షసులభుడగును, చెలు
 లతోజేరియుండిన జేటువచ్చు జెలులతోజెల్లిచేసి
 న సిద్ధిలేదు, చెలులతో చొందుచేసిన శేషిగాడు, చె
 లులతో సుస్వ వరమంది జేరలేడు ॥ సీ ॥ సంసారమున
 జిక్కి జూలి నొందుటకంటె నడచులతో నుండుట

దియె మేలు, సంసారమునజిక్కి జాలినొందుట
కంటె, నదిసిద్ధులూచుటయదియమేలు, సంసార
మునజిక్కి చాలనొచ్చుటకంటెసన్నాభిప్రాయము
ట జాలమేలు, సంసారియైకాంత సరసనుండుట
కంటె గురుపాదపద్మంబుగురుతుమేలు అనుచుప
ణింపువారు మహాత్ములెలమి, వారు బ్రహ్మంబుగ
నుగొన్న వారలవని దేహమస్థిరమనుచును దెలివిప
రులు, తుచ్ఛభోగంబువలతురేతోయజాక్షి ॥ క ॥ స్థి
రమా యీదేహంబ, స్థిరమనియున్న ట్టిమంచితెలి
వివరులు న, పృథమపదవాసులగుదురు, తరుణీమ
ణివట్టిమోహతాపంబేలా ॥ గీ ॥ కామజనకునివిడిచి
కామినినినుగూడి, కలిసియున్న మోక్షగతులు లే
వు, సామినామజపము సలుపుచునేవేళ, నున్న శా
రెబ్రహ్మయేగులబల ॥ ఉ ॥ కాయమునిక్కమంచు
ను వికారపుబుద్ధులుచాలభ్రాంతిచే, మాయలజిక్కి
యాసతుల మానముభంగము సేయుటకంటెయీ
కాయమువీడిము క్తివనితామణితోడతనున్న మేలు
ని, న్భాయకయుండుటందలప బన్నుగబ్రహ్మము
బొందవచ్చునే ॥ సీ ॥ కామంబుకోరంబు కాల్చిభ

స్తము సేసి యష్టపాశంబులనష్టపరచి, పంచేంద్రి
యంబుల బాధలఁబండించి మాయలన్నియు మఱి
మంటగలిపి, యజ్ఞానములుమాని నుజ్ఞానులైమదిరు
చి పాకసంగతులై రోసియవని, నాభుబిడ్డలుతనయ
న్నదమ్ములపైనియాశలన్నియు మొదలదోసి, జే
సి, బ్రహ్మమందుజ్ఞానపరుడైన మోహంబు, గ
లుగుపాపమెల్లదలగిపోవు, జన్మములకెరాడు సా
యుజ్యమునుబొందు, గల్లగాదు వినుము కంబు
కంతి || గీ || చెడనిపదవిగన్న సిద్ధుండుమీపొందు
గోరనేలయమునిజేరనేల, వట్టిమోహమేల వనిత
నీమాటలు, గట్టిపెట్టివేగగదలుమనిన || వ || అనిన
శుకునింజూచిరంభ యిట్లనియె || సీ || వేదంబుచది
విన వెట్టిమాత్రమెకాని వేదార్థనిర్ణయవృత్తియ
రుదు ఆత్మనేకము సేయునదియరుదేగానిజ్ఞానయు
క్తులు పెక్కువలుకుటరుదు బ్రహ్మజ్ఞానంబున పలు
కుటరుదేకాని బ్రహ్మజ్ఞానంబున భావమరుదు, దేజ
మొక్కటియను తెలివరుదేకాని తేజంబుచోమేలు
దెలియుటర్హదు, తనుదానుదెలిసితననిపల్కుటేకా
ని తనతోనినంధులగుటయరుదు, వీనినన్నింటిదె

లిసిన వేద వేద్యునినిన్నింటిదెలిసిన విశ్వమూర్తి
 వీనినిన్నింటి దెలిసిన సూక్ష్మపరుడవీనినిన్నింటిదె
 లిసిన చేట్టులేదు ' సీ । మూలమెట్టుగలేక మునుల
 మంచునువట్టి జాలిచేతజిక్కిసర్వమయిన, సూటి
 తెలియలేకబోటిని విడనాడి యుండ నేమిఫలము
 యే మునీశ ॥ క ॥ తనునెంచిచూడబుడమిన్ దన
 కన్నను నీచమైన ద్రవ్యముగలదే, తనుదాసుజ్ఞా
 నంబున, దనుగూడివసింపకున్న దత్వము గలదే ॥
 అనిపెండియునిట్లనియె " సీ ॥ సతికన్న నెక్కువ గ
 తలేదు పుడమిపై సతికన్న నెక్కువమతములేదు, స
 తికన్న మిక్కిలి సౌరభ్యమదిలేదు సతికన్న నెక్కు
 వగతియులేదు, సతికన్న నెక్కువ సత్యంబుమరితే
 దు సతికన్న ఘనపుణ్యసరణిలేదు, సతికన్న నెక్కు
 వచదువులుమరిలేవు, సతికన్న నెక్కువజాడలేదు, స
 తినికూడిన తనకుసద్గతియుగలదు, సతినికూడినత
 నమహావ్రతమునిల్చు, సతినికూడిన తనకునాచార
 మంబు, సతినికూడినవాడెవో బపితుడవయ॥క॥ హ

రిహారులును రలుమునులును, సరసిజభవుడాదిశక్తి
 జాడలచేతందరుణులతో కూడుండిరి, సరికింపగ
 బ్రహ్మభావపరులైవరుసన్ ॥ గీ॥ మనసుత్యాజ్యముజే
 సి మగువలకూడుండి, రతులజొక్కినత్యవ్రతముని
 ల్పి, జ్ఞానసరణితెలిసి జ్ఞానానుభవమంత, ననుభవిం
 చుయ్యెగియాత్తయందు ॥ గీ॥ మాయలోపలశక్తిమ
 హిమతో నెఱిగియు మాయనంటకున్న మంచిబు
 ధ్ధి, మాయలోపలజిక్కి మాయలేదనుకొన్న, పో
 వగలదెమాయ పుణ్యయ్యెగి ॥వ॥ మఱియు ద్వంద్వా
 ర్థక్రమంబును వినుపించెద వినుమనియిట్లనియె॥ సీ॥
 జోడుకూడినవాడె సుజ్ఞాని విజ్ఞాని జోడుకూడినవా
 డెజాడవిడు, జోడుకూడినవాడె జూటరియాచారి
 జోడుకూడినవాడెయీడుజోడు, జోడుకూడినవా
 డె చోరుండువీరుండు జోడుకూడినవాడె సుజనువి
 జను, జోడుకూడినవాడె శుద్ధాత్మబుద్ధాత్మజోడుకూ
 డినవాడెజోగిభోగి, జోడుకూడినజ్ఞానంబు జూడగ
 లడు, జోడుకూడినసరకంబుజూడలేడు, జోడుకూ

డినతాపరబ్రహ్మమగును, జోడుకూడిన బ్రహ్మంబు
జూడగలడు ॥ ఉ ॥ ద్వయమున నంటియుండి పరత
త్వ మెఱింగియు మూలకారణ, త్రయమన బొందిజూ
డ గనిసర్వము నేకమటంచుపూయదా, లయమున
తేరనిల్చి తరళాక్షినికూడి సుఖించియున్న యా, భ
యమును బాసిపోయిన ఫలంబును ముక్తియుగల్గుచే
గికిన్ ॥ గీ ॥ బ్రహ్మజ్ఞాననిష్ఠపరుడైనయేగికి, నాదుబిం
దుసంధిభేద మెఱిగి, కనులు మూసిముక్తి కాంతచెంగ
టనున్న, వాడెయేగినుమ్ము వరమునీశ ॥ ఉ ॥ కచ్చ
బిగించికట్టితమకంబున దండము చేతబూనితా, జి
చ్చున నేగుచందమున సీమలభూములనెన్ని జూచి
నన్, గచ్చుతనంబెకానిపర కాంతనుగూడకము కిలే
దుపో, యచ్చుతునానసివుతరలాక్షినికూడి సుఖించు
వేడుకన్ ॥ అనిన శుకుండురంభకిట్లనియె ॥ క ॥ నలి
నాక్షి నీకువలసిన ఫలమేమియులేదు దేహిభావంబు
నరున్, దెలివిగజెప్పెదవినుమాజ్ఞిలజ్ఞాననపచ్చిమ్రా
నిచందంబరయన్ ॥ సీ ॥ మూత్రకుక్షియుదీనిసూత్ర

మంతయునీకు తెలియజెప్పెదవినుజలజనేత్ర, మొ
మ్ములప్రోగునిట్టమ్ములపుట్టిల్లురక్తమాంసపువర్త రాశి
బొంది, నిలువెల్లనరకంబునిమిగమాత్రమెకానియం
గవికారంబులైనతనువు, శుక్లవీర్యంబుల సుఖియెన
జేహికెమోహంబునీ కేలమోహనాంగినరకకూపం
బుదీనినినమ్మరాదు, మలినమైయున్న యీఋట్టు
మాయకొంపయేలమోహంబుపుట్టెనో బాలినీకు,
వద్దుతమకంబునీ కేలముద్దుగుమ్మ || అనినరంభశుకున
కిట్లనియె || గీ || ఎవరియందున నీలాగునెరుగవచ్చు,

డుమని రంభచెప్పెనుశుకునితోడ, గర్భమంత
యుజీరెనునిర్భయముగ, పరిమళంబయ్యెనప్పుడ
త్తరుణియందు || గీ || గందకస్తూరిసాగనైన కమ్మవి
రులు, గర్భమునజూచి సంతోషకారుడగుచు, లేచి
నిలుచుండెకరములుచాచి మణియుమగువతోజెప్పె
తానొక్కమనవియుపుడు || గీ || పుడమియందుహరు
నిపూజించినేనననీ, గర్భమందు బుట్టగలుగుముక్తికి

యింక నయిన నేను పంకజాక్షుని గొలిచి, పుట్టియుం
దునీడు పొట్టరొన ॥ సీ ॥ శివపూజ హరిపూజ సేయ
నేటికి నీదు కడుపున బుట్టిన గలుగు ముక్తి, ఘన
మైన తపములు గావించిన నీ కడుపున బుట్టిన
గలుగుముక్తి, జపము పవాసంబు నల్పంగ నేలనీ కడు
పున బుట్టిన గలుగుముక్తి, ఘనమైన వ్రతముల గాసి
ల్ల నేలనీ కడుపున బుట్టిన గలుగుముక్తి, యనుచుని
టువంటి మాటల నాడగాను, సుదతతాలేచి వలికెను
శుకునితోడ, వరమునీ శ్వర సేనునీ వంటివాని, యె
న్నడును జూడనీ వలెనున్న వాని ॥ గీ ॥ అనుచు రంభ
శుకుని కంజలిగావించి, తత్తణంబతా బ్రదక్షిణంబు,
చేసి కార్యమెల్ల జేకూరకున్న దుఃఖమున నాకమున
కుగదలెనపుడు ॥ క ॥ అని పలుక నలువనారదు డ
నురాగంబుప్పతిల్ల నతనికెఱిగియా, తనిచే ననుమ
తిగొనిచని, యెను నిజభవనమున కప్పుడింపుదలి
ర్పన్ ॥ గీ ॥ అనుచు గురుడు వల్కి యశ్రాంత మి

క్ర-భ, వినినజేదువవ్రాయ జనులకభిల, శుభముల
బు. మోక్షసుఖము జేకారు, సంశయములేడు భ
యములుడుగు ॥

శుక్రరంభాసంవాదము.

సంవాదము.

10188

